

Kayıp Yazar Son

– Lütuf VELİ · 01 Temmuz 2011

Evlerdeki kaygı öyle hal almıştı ki artık şahit mi tanık mı oldukları bilinmeyen Mozan,Kadir abi ve İlyas resmen bir sanık gibi sorgulanmış artık hayatı en delişmen yaşayan İlyas bile yer yer ümitsizliğe kapılmıştı.Eşleri ,çocukları her gün acaba bugün mü ...diye yollarını gözler olmuşlardı.

İçeri alındıklarının sekizinci günüydü.Bu masum insanları daha fazla tutamayacağını anlayan emniyet güçleri ve savcı son bir kez birebir görüşmüştü her üçüyle de.Suçsuzluklarına inandığından ya da yeni Cumuk yasasının ilgili hükümlerinden olsa gerek salıverilmelerine karar vermişti adresleri tespit edilerek.Bu olaya en fazla sevinen aileleri ve Lutfi olmuştu.

Aileler zaten eşlerinin ,babalarının suçsuzluğuna inanıyordu.Nihayet hak yerini bulmuştu.

Lutfi`nin sevinci ise onların serbest bırakılması artık bu olayın üstünün kapanması,kabuk tutmaya başlaması demektir ki bu olmayan kurtuluşa bir ümit ışığıydı onun için.

Bu geçen sekiz günlük süre içinde,Necla`nın yakınları aramadıkları yer kalmamış artık kaçırıldığı ya da öldürüldüğü kanaatine varmışlardı ki Polise bildirdiler.On gündür hiçbir haber alamadıkları Necla`yı buluruz umuduyla çalmadıkları kapı kalmamıştı.Oğlu hayatı özgür yaşayan, İstanbul sanat dünyasında yer edinmiş biriydi ve ailesine uzaktı.O bile annesinin kayıp olduğunu duyduğunda kahrolmuş,göstermediği ilgi ve sevgi için dövünüyordu.Günlerce annesinin izini sürdürü gerek yaşadığı şehirde gerekse sanal alemde...Yok yoktu,bir türlü ulaşamıyordu ona.Sanki hiç yaşamamış gibi son on günü kayıptı.

Bu olaydan en çok etkilenen kızı Deniz`di.O ,anne sevgisine en fazla ihtiyacı olduğu dönemde kaybetmişti sevgilisini.Annesine sevgilim diyordu Deniz ,öyle bir ilişki vardı ki aralarında düşman çatlatan.Anne kız değil sanki can dost idiler .Yoktu hangi kapıyı çaldıysa da Deniz,ne yapardı şimdi onsunz.Günlerce için için ağladı ,eridi anne hasretiyle...

Necla saklı tutulduğu odada bir kaç saat güneşi görebiliyordu.Diğer vakitlerde hep karanlıkta tutuluyordu.Sadece ihtiyaçları olduğunda eli ,ayağı çözüyor diğer vakitlerde hep bağlıydı.Günün en az yirmi saati karanlığı yaşıyordu.Ruhu da kararmıştı bunca süre tutulduğu bu yerin yansıması olarak.Kendini kaçırın adamla muhatap olamıyordu,ne zaman konuşmak istese ağzı bağlanıyor adeta susturuluyordu.Ne olmuşsa o gün çok neşeliydi odaya girerken Lutfi,
-Hadi meraklı yine iyisin.Esaretine az kaldı,bir kaç gün sonra bırakırım seni.Bunu söylerken Necla`nın ağzını da açmıştı ,sanki konuşmasını istiyordu.Necla bir acaip duyguya kapılmıştı,duyduklarına inanamıyordu.Bunca süre sonra serbest bırakılacağını duyması onu pek de memnun etmemiş

gibiymi. Lutfi daha inandırıcı olmak istercesine neclanın bağlı elini de çözmüştü. Necla ilk kez memnuniyetini belirtmek için,

-Teşekkür ederim beyefendi, İnanın benden size bir tehlike gelmez. Bırakın beni. Siz yolunuza ,ben yoluma. Ağzımdan o olayla ilgili tek kelime çıkmayacak emin olabilirsiniz.

-Biliyorum çıkmayacağını da, birkaç gün daha olayların kabuk bağlaması durulması gerek. Zaten istesen de beni ele veremezsin. Tek kelime ettiğin anda kendini de yakarsın. Bir çok iz bıraktım orda tapınakta senden...Örneğin saatin, elbisenin düğmesi hem de Korhan`ın ellerinde ...şimdi düşün bakalım ortaya çıkıp Korhan`ı ismini bile bilmediğim bir adam kaçırdı beni de desen ne olur sonuçta .Önce seni cinayetten tutukladılar...Beni buluncaya kadar çoktan yurt dışına kaçmış olurum.

Akıllıca hamleler yapmıştı Lutfi içeri düşmemek için. Başarılı da olmuştu. Yönlendirdiği olay nihayet cinayeti bir kadının işlemiş olabileceği yönünde geliyor cinayet masası polisleri ,jandarmanın kriminal dairesi hep o hayali katili ,fidyeyi arıyordu. Bu bir kadın olma ihtimali yüksek vakıa idi.

İlyas salıverildikten sonra,bağlı bulunduğu birim tarafından sorguya alınmış ,gizliliğinin zedelendiği endişesiyle. Bulunduğu ilden yeni bir kimlikle tayini çıkarılmış artık bir öğretmen değil bakanlıkta(kızakta) bir bürokrattı. İzlendiğinin ve dinlendiğinin farkındaydı. Değil cep telefonu evinin içi bile ilgili Ergenekon savcılarının emriyle dinleniyor takibe alınmıştı. Lutfi`nin durumunu bildiği için bir türlü ona ulaşmak ihtiyacı duyuyordu ama nasıl olacaktı artık onu da bilmiyordu.

Mozan elini eteğini dünya işlerinden çekmiş, beş vakit namaza başlamıştı. Şiirlerinde bile artık rakının şarabın ,aşkın terennümleri değil vuslatın; o beklenen kavuşma gününün özlemü terennümü vardı.

Kadir abi, bir daha başkasının işine burnumu sokarsam bana yuh olsun demiş, en yakınlarının sorunlarını da bile duymamış, görmemiş ,işitmemişti.

Nihayet basın da artık eyyamcılığı bırakmış, bir takım avrupa birliği sevdalılarının pohpohlamalarına rağmen Korhan olayı bir aşk intiharı olarak tozlu raflarda yerini almıştı.

O sabah, Deniz abisine çocukken sıkça gittikleri tapınağa gitmek istediğini söylemiş abisi küçük kardeşinin bu isteğini kırmamıştı. Zaten kızcağız bir kırılğanlık yaşıyordu.

Tapınağın etrafında gezindiler hatıraları tazelemek istercesine. Sonrasında delişmenliği tuttu Deniz`in abisine oyun yapmak için saklandı o çocukluğundan bildiği dehlizlerin birine. Abisi çağırdı duymadı, aradı bulamadı. Artık ümitsizce onun dışarı çıkmasını beklerken bir çığlık duyuldu ki tapınaktan yankılanan acı bir ses...

-Annemmmmm, anneciğmmmm...Ölme lütfen ölmeeee...diye bağıırıyordu. Sesin geldiği yöne seyirtti Ozan...kızkardeşi yere çökmüş bağıırıyordu. Mekan oldukça karanlık olduğu için Ozan göremiyordu yerde yatan annesini. Taa ki yanbaşına gelinceye kadar. Annesi yerde baygın yatıyordu. Ozan televizyonlardan ve filimlerden hatırladığı nabız yoklama işini yaptı. Annesi yaşıyordu nabızı oldukça sıhhatli

atıyordu.Kardeşini sarstı ve ,

-Korkma kızım,annemiz yaşıyor.demiş ve annesini kucağına alarak hızla dışarıya çıkarmış gölge bir yere yatırmıştı...Deniz`in gözlerinden akan yaşlar artık ona kavuşmanın,mutluluğun göz yaşlarıydı.Geçen süre içerisinde Necla da gözlerini açmış ve karşısında çocuklarını görünce ellerini yukarı kaldırarak Allah`a şükür duası eylemişti.

Lutfi şehirde emanete bıraktığı arabasını almış ,huzur içinde yola koyulmuştu .Necla`yı tapınağa bıraktıktan sonra.Gerçi kafasının arka yerinde bir belki,şüphe varsa da ...arabanın yol alışına eşlik eden yanık bir Çukurova türküsüyle bu olayın tatlıya bağlanmasına, bir cinayet işlemeden olaydan sıyrılmasına...dahası sevmediği Korhan`ın ve sevgilisi Aylin`in ölümlerinde parmağının olmamasının gönül rahatıyla Osmaniye`ye doğru yol alıyordu...

Bu hikayeye bir can sıkıntısıyla başlamıştım ,başlamıştık sevgili Necla ile,ancak onun işlerinin çokluğu ve ihalenin bende kalması sonucu naçizane hikayeyi devam ettirdim.Olaylar kişiler hepsi sanal olup,kendim de içinde olmak üzere hikayede ismini kullandığım sevgili dostların hoşgörüsüne sığınarak hepsine ayrı ayrı teşekkür ederim.....B-İ-T-T-İ-